

der, hvor det er nødvendigt for Højre at gøre omkring, hvis det vil følge med i den Udvikling, der foregaar, og hvis det fremdeles skal blive i Stand til at være Bærer af de konservative Interesser. Men jeg turde maaske saa føje til, at lige saa vist som det for Højre er nødvendigt at slaa om, lige saa vist vil det være nødvendigt for Regeringen og dens Parti at slaa om paa en hel Del af de Baner, hvor den har bevæget sig tidligere. Dermed har jeg besvaret enkelte af de Punkter, som den højtærede Konseilspræsident var saa elskværdig at henvende til mig, idet jeg i øvrigt kvitterer for den ærede Ministers meget forekommende Form.

Jeg vender mig nu til det ærede Medlem fra Løvel (A. Nielsen), som jeg ikke er saa heldig at kunne takke paa samme Maade. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem forsøgte at drage nogle ganske umulige Paralleler. Han bevægede sig paa det Felt at ville drage det, jeg havde sagt, at det var mindre Retfærdigheden eller i alt Fald ikke den alene, der afgjorde Sagerne her i Tinget eller paa Rigsdagen overhovedet, ind som en Slags Analogi paa Forsvarsvæsenets Omraade. Den Mening, jeg her havde udtalt, skulde altsaa føres over paa Forsvarssagen, hvorved det gjordes usikkert, om den var berettiget og rigtig o. s. v. Det er en ganske umulig Analogi, der her er fremdragen, og jeg skal ikke følge den videre, men kun gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem behager at sige mig og mit Parti en hel Del Elskværdigheder, der nærmest høre Fortiden til, hvor jeg ikke agter at følge ham, og naar han fremstiller vort Standpunkt i Forsvarssagen paa en saa afskrækkende Maade, som han har villet fremstille det, tror jeg, det ærede Medlem bør anvende mere Forsigtighed. Man skal ikke kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus. Er der nogen, som har benyttet Forsvarssagen som en Rambuk mod et System, altsaa for at fjerne dette System og selv komme til Magten, er det det ærede Medlems Parti. Det siger jeg nu ikke noget til, og jeg skal overhovedet ikke indlade mig paa disse Ting, men derimod vil jeg sige noget til hele den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem behager at anvende lige over for mig. Han har ganske sikkert en rent forkert Opfattelse af sin Stilling som Fler-tallets Ordfører. Der er en, hvad skal jeg kalde det, Hovmestereren, en Skolemestereren deri, som staar i komisk Modsætning

til det Pund, som det ærede Medlem forvalter, og som han overhovedet er i Stand til at forvalte under Forhandlingerne her. Jeg tror derfor ikke, at det vilde klæde ham ilde, hvis han, om jeg saa maa sige, anvendte en mindre ubehagelig Tone over for mig og dem, der tale fra et lignende Standpunkt som jeg. Jeg vil overhovedet sige til det ærede Medlem en Gang for alle, at naar man saa haardt trænger til Tolerance som han, skulde man være en Smule tolerant mod andre. Han har ikke fjerneste Ret eller Grund til at tvivle om, at Højrepartiets Opfattelse af Forsvarssagen er saa varmt og ærligt ment som noget. Selv om der er politiske Begivenheder i dette Land, som for de politisk agerendes Vedkommende kunde føres ind under den Belysning, han har anvendt, har han ikke fjerneste Grund til at anvende den lige over for den store Del af Befolkningen, der deler vor Opfattelse paa dette Omraade. Jeg kan sige med fuldkommen Sikkerhed, at der er store Mængder i dette Land, for hvem Forsvarssagens forsvarlige Løsning er Hovedsagen, medens alt, hvad der kommer efter det, interesserer dem forholdsvis lidet. Jeg vil dog gøre opmærksom paa to Ting. Jeg glæder mig ikke over de Prygl, som det ærede Medlem har faaet for sine Artikler om Forsvarssagen — jeg maa indrømme, at han har faaet en Del, men jeg mener, at de ere meget lidt fortjente —, og jeg glæder mig heller ikke over de Ubehageligheder, som ere komne over den højtærede Kultusminister for den Tale, han har holdt i sin Valgkreds, tværtimod, det er min Hjertens oprigtige Mening — og der er mange, der have samme Opfattelse —, at det var godt og fortjenstfuldt, som han der optraadte, men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at det var paa høje Tid, de Herrer optraadte, som de gjorde, hvis det skulde lykkes dem at bremse Forsvarsnihilismen og hindre den i at præjudicere en Afgørelse fra Forsvarskommissionens Side. Det er rigtigt og nødvendigt, at de ere gaaede den Vej, de ere gaaede, men de maa ikke tage det lige over for os, som det ærede Medlem for Løvel gør, at stille en Masse Regler op, hvorved det i Grunden faar Udseende af, at det var for at skabe dem Vanskeligheder, at vi have tilladt os at yde dem en svag Anerkendelse. Vi vide udmærket godt fra vor Side, at naar vi rose de Herrer for en Ting — og det kan jo være lige saa godt og ærligt ment, fordi vi sige det, som fordi andre sige det —, føle de